

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Kfv.VI.37.178/2018/12.

**A tanács tagjai:** Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

**A felperes:** felperes neve

**A felperes képviselője:** ... Ügyvédi Iroda

**Az alperes:** benyújtó(fél címe 2)

**Az alperes képviselője:** Dr. ... kamarai jogtanácsos

**A per tárgya:** idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** a felperes

**A felülvizsgálati kérelem száma:** 7.

**Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma:** Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. október 24. napján kelt 15.K.31.582/2017/6. számú ítélete

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.31.582/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A mongol állampolgár felperes 2016. október 3. napjáig érvényes egyéb célból kiállított tartózkodási engedélyének meghosszabbítása iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatóságnál 2016. szeptember

2-án. Kérelmében a tartózkodás céljaként egyéb célt jelölt meg. Az elsőfokú hatóság 106-1-63473/12/2016-T. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította és a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Mongólia területére kiutasította. A hatóság az ellenőrzés eredményei alapján igazoltnak fogadta el a felperes magyarországi szálláshelyét és megállapította, hogy biztosítotttnak minősül az egészségügyi ellátások teljes körére, ugyanakkor tartózkodási célját, megélhetését, és a kiutazását biztosító anyagi fedezet meglétét sem fogadta el igazoltnak.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 106-T-1386/2/2017. számú határozatával az elsőfokú döntést az indokolási rész kiegészítésével helybenhagyta és ezzel egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Mongólia területére kiutasította. Határozata indokolásában az alperes megállapította, hogy a felperes valójában családi együttélés biztosítása céljából kíván Magyarországon tartózkodni, mert tartózkodási engedéllyel rendelkező házastársával és két közös kiskorú gyermekükkel kíván együtt élni. Erre tekintettel a felperes magyarországi tartózkodási célját egyéb célból mérlegelési jogkörben eljárva nem fogadta el igazoltnak, és egyben az elsőfokú hatóság vonatkozó rész döntését helybenhagyta. Az alperes az elsőfokú hatóságnak a felperes magyarországi megélhetésére, szálláshelyére, egészségügyi ellátására és a kiutazásához szükséges anyagi fedezetre vonatkozó rész döntését is helybenhagyta.
- [3] Az alperes határozatának indokolásában a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d) és f) pontjaira, a 18. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (1)-(2) és (5)-(6) bekezdéseire hivatkozott.

#### **A kereseti kérelem**

- [4] A felperes eljárási és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát.

#### **Az elsőfokú ítélet**

- [5] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [6] Kiemelte, hogy a felperes a perben nem tudta kétséget kizáróan igazolni, hogy az alperesi határozat az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő volt. Az alperes megalapozottan jutott arra a megállapításra, hogy a jogszabály alapján egyéb célból kizárólag akkor lehetséges a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása, ha a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási célja a nevesített célok közé nem sorolható be, viszont a felperes valójában családi együttélés biztosítása céljából kívánt

Magyarországon élni. Az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a felperes nem igazolta magyarországi tartózkodási célját, továbbá nem rendelkezik a magyarországi megélhetéséhez és tovább- vagy visszautazásához szükséges anyagi fedezettel. Hangsúlyozta a bíróság, hogy az alperes eljárásának és a pernek is a felperes egyéb célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelme volt a tárgya, és a felperes nincs elzárva attól, hogy egy új eljárásban családi együttélés céljából kérjen tartózkodási engedélyt.

#### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [7] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, a kereseti kérelmének helyt adó döntést. Érvelése szerint az ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését, mert hatályában tartotta fenn az alperes határozatát, amely sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) és (2) bekezdéseit, 50.§ (1) és (6) bekezdését, a 72. § (1) bekezdését, valamint a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) és f) pontját és a 18. § (1) bekezdésének a) pontját. A felperes kérelme szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert tévesen értelmezi a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.
- [8] Hivatkozott arra, hogy az alperes az általa előadottakat és a rendelkezésre álló dokumentumokat nem értékelte, illetve az értékelt bizonyítékokból helytelen következtetést vont le. A keresetlevelében foglaltakkal egyezően ismételtén előadta, hogy együtt él házastársával és két közös kiskorú gyermekükkel, utóbbiak vonatkozásában pedig tartási kötelezettség terheli. Kiemelte, hogy korábban is az alperes által kiállított egyéb célú tartózkodási engedéllyel rendelkezett a gyermekei kiskorára tekintettel, ezért nem is dolgozhatott, emiatt nem rendelkezik jövedelemigazolással, hanem a megtakarítását mutatta fel megélhetése bizonyítékaul. Okfejtése szerint nincs relevanciája, hogy a férje milyen jövedelemmel rendelkezik, ugyanakkor arra is hivatkozott, hogy a férje jövedelme a duplájára emelkedett. A saját bankszámlaegyenlegével kapcsolatban a javára értékelendő körülményként előadta, hogy az a 2016. november 11-ei állapot szerint meghaladta a 2.000.000,- Ft-ot.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [10] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [11] A Pp. 275.§ (1) és (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati

eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

- [12] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le. A jogerős ítéletben foglaltakkal a felülvizsgálati bírság egyetért, a felülvizsgálati kérelemben írtakat elbírálva az alábbiakat hangsúlyozza.
- [13] A Harmtv. 13.§ (1) bekezdés d) és f) pontjai szerint száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki igazolja beutazása és tartózkodása célját és tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel. A 18.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását meg kell tagadni, ha a harmadik országbeli állampolgár e feltételeknek nem felel meg.
- [14] A Vhr. 29. § (2) bekezdése szerint a beutazás és a tartózkodás célja akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező a Harmtv. 19-28. §-ában meghatározott valamely célból vagy célokból kíván Magyarország területén tartózkodni, és tartózkodása indokait okirattal is alátámasztja. A Vhr. 29. § (5) bekezdése alkalmazásában a harmadik országbeli állampolgár a kilencven napot meghaladó tartózkodáshoz szükséges anyagi fedezettel akkor rendelkezik, ha ő maga vagy részére családtagja a rendelkezésére álló jogszerűen megszerzett jövedelemből, illetve vagyonból megélhetése, lakhatása, kiutazása, valamint szükség esetén egészségügyi ellátása költségeit biztosítani tudja. A Vhr. 29. § (6) bekezdése alapján megállapítható, hogy a megélhetés elsősorban a kérelmező vagy a tartását vállaló családtagja által biztosított anyagi eszközökkel igazolható.
- [15] A perben rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan a mongol állampolgár felperes egyéb célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmében a gyermekei felügyeletére, nevelésére és gondozására hivatkozott célként.
- [16] A Harmtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a 13.§ (1) bekezdés a), valamint c)-i) pont szerinti feltételeket teljesítő harmadik országbeli állampolgár a 19-27.§-ban foglalt tartózkodási cél hiányában, egyéb célból is tartózkodási engedélyt kapjon. Az elsőfokú bírósággal és az alperessel egyetértve hangsúlyozza a Kúria, hogy a tartózkodási célok körében az egyéb cél kiegészítő jelleggel került a jogszabályba, alkalmazása pedig addig lehet indokolt, amíg az ügyfél egyéb módon nem tudja tartózkodását rendezni és a tartózkodási célja a nevesített célok közé nem sorolható be. A felperes valójában nem egyéb célból, hanem a családi együttélés biztosítása céljából kívánt Magyarországon tartózkodni, ezért helytálló az elsőfokú bíróság jogértelmezése,

miszerint az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a felperes nem igazolta megfelelően a tartózkodási célját.

- [17] A felperes magyarországi megélhetéséhez és tovább- vagy visszautazásához szükséges anyagi fedezettel kapcsolatban kiemeli a Kúria, hogy a Vhr. 29. § (6) bekezdésében szereplő felsorolás ugyan nem taxatív, ám abból egyértelműen kitűnik azon jogalkotói szándék, hogy a magyarországi megélhetés elsősorban a kérelmező, vagy a tartását vállaló családtagja által igazolt anyagi eszközökkel biztosítható. Az alperes eljárása során helytállóan állapította meg azt, hogy nem értékelhető a felperes javára a házastársa számára folyósított havi bruttó 250.000 Ft-os munkabér a házastárs tartást vállaló nyilatkozata hiányában. Továbbá az alperes azon megállapítása is megalapozott volt, hogy a felperes nem támasztotta hitelt érdemlően alá a 2 millió Ft összegű pénzügyi intézetben elhelyezett megtakarítása folyamatos rendelkezésre állását, tekintettel arra, hogy bankszámlaegyenlege 2016. szeptember 1. és 2016. december 20. között több alkalommal változott 3,57 Ft-tól 2.007.801 Ft-ig.
- [18] Osztotta a Kúria a bíróságnak az alperessel egyező azon jogi álláspontját, hogy a bizonyítási teher a felperesre hárult, az alperesi hatóságok a fenti törvényi követelményeknek megfelelően eleget tettek a bizonyítékok értékelésére vonatkozó kötelezettségüknek, a tényállás teljes körű feltárása alapján döntöttek a felperesi kérelem tárgyában, az alperes határozata részletes és pontos jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott indokolást tartalmaz, ezért a Ket. 1. § (1) és bekezdéseit, 50. § (1) és (6) bekezdéseit és a 72. § (1) bekezdését sem sértette meg.
- [19] Az alperes a fellebbezési eljárásban a teljes felülbírálat elve alapján jár el, ennek során köteles a tényállást teljes körűen feltárni. Ezért nem tekinthető jogsértőnek a felperes által hivatkozott, amúgy sem konkretizált tényállási elemek megállapítása és értékelése. A felperes nem hivatkozott arra sem, hogy az alperes olyan tényeket, körülményeket vont volna be vizsgálódása körébe, amelyek relevánsan nem szükségesek a megalapozott döntéshozatalhoz.
- [20] A hatóság logikus és okszerű következtetést vont le a rendelkezésére álló dokumentumokból és körülményekből, ezért a döntés jogszabálysértőnek nem volt tekinthető, amely miatt az elsőfokú bíróság jogszerűen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperes tartózkodási engedélyének meghosszabbítása iránti kérelmét elutasító alperesi döntés az irányadó jogszabályoknak megfelel.
- [21] A Kúria a fentiekre tekintettel a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

## **Záró rész**

- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapulvételével tárgyaláson bírálta el.

- [23] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [24] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetnie az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.
- [25] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. április 10.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró; Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő